



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13192/2023
20.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Бранка Станића и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Катарина Стојменовић, адвокат из ..., против туженог Града Пирота, кога заступа Градско правобранилаштво Града Пирота, ради заузећа и накнаде, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 637/23 од 14.02.2023. године, у седници одржаној 20.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 637/23 од 14.02.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 637/23 од 14.02.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту П 591/22 од 07.12.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено да је тужени извршио заузеће изградњом ул. ... у Пироту и изузео из права коришћења тужиоца на делу кат.парц. бр. .. КО Пирот ван варош у површини од 8,94 м². Ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу на име накнаде за земљиште изузето из права коришћења тужиоца изградњом ул. ... у Пироту у површини од 8,94 м² на кат.парц. бр. .. КО Пирот ван варош, исплати укупно 25.479,00 динара са законском затезном каматом од 07.12.2022. године као дана пресуђења до исплате. Ставом трећим изреке, утврђено је да је тужени по основу фактичке експропријације стицалац права својине на делу кат.парц. бр. ..., уписана у ЛН бр. .. КО Пирот ван варош у укупној површини од 8,94 м², са уделом 7/126, те се овлашћује тужени да на истој изврши адекватну пренотацију код СКН, тако што ће се уписати као корисник наведене непокретности, а исплатити тужиоца као корисника. Ставом четвртим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 97.340,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 637/23 од 14.02.2023. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. Закона о парничном поступку.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 18/20 и 10/23 – други закон), Врховни суд налази да не постоје разлози за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин одлучивања, Врховни суд је оценио да је побијана пресуда у складу са праксом и правним схватањем израженим у одлукама Врховног суда и Врховног касационог суда у којима је одлучивано о захтевима са битно сличним чињеничним стањем и правним основом, у ситуацији када је планским документом, у конкретном случају то је План генералне регулације „Пирот – исток 1“ („Службени лист Града Ниша“, бр. 73/17 и 22/22), предметно земљиште намењено за површину јавне намене – саобраћајницу и фактички је приведено намени, изградњом улице. Ревизијом туженог се оспорава оцена доказа и утврђено чињенично стање што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП. Сагласно наведеном, Врховни суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради заузећа и накнаде поднета је 24.03.2022. године, а поднеском од 07.12.2022. године тужба је преиначена повећањем захтева којим је тужилац тражио исплату 25.479,00 динара, што чини вредност побијаног дела правноснажне пресуде.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном поступку, који се односи на неновчано и новчано потраживање, у коме побијана вредност, према средњем курсу НБС на дан подношења предлога не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни суд нашао да ревизија туженог није дозвољена, применим одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић